

[Bundvad.]

bestyrer Ravn, udtalte i sine Kommentarer til Ministerens Afslag, at Cirkulæret ganske vist havde haft nogen Betydning, men at Situationen i Dag er saaledes, at det var en Fordel at kunne sætte de offentlige Beskæftigelsesforanstaltninger i Gang, saa snart Frosten var af Jorden, og med den Begrundelse tilsluttede han sig saa den ny Henvendelse med Protest til den højtærede Arbejds- og Socialminister.“

Standsningerne giver sig mange Steder det Udslag, at der paaføres Kommunerne urimelige Udgifter. Jeg har foran mig liggende et Eksempel fra Esbønderup-Nødebo Kommune, hvor man i første Omgang har afslaaet Dispensation, i sidste Omgang givet den med begrænset Virkning for et Stykke Vejarbejde, og det har ført til, at man nu har overordentlige Vanskeligheder med det paagældende Vejarbejde. Vejen er belagt med Paksten og afrevet, men ikke paaført Skærver, og til Trods for, at Kommunen har gjort, hvad den kunde for at holde Vejen nogenlunde farbar, bl. a. ved næsten daglig Paakørsel af Ral til Udjævning af Hullerne, har man stadig modtaget Klager fra vejfarende og Motororganisationer over Vejens Tilstand, og man meddeler, at Vognmænd nægter at tage Tur, naar de skal befare den paagældende Strækning.

Der meddeles ogsaa om, at Kommuner af Hensyn til Igangsættelse af Arbejder har maattet optage Laan for at bestride Udgifterne midlertidigt. Det er Meningen, de paagældende Udgifter senere skal paalignes Grundejerne i Forhold til deres Grundareal o. s. v., o. s. v., men Kommunerne maa staa i Forskud og maa nu paa Grund af Arbejdernes Standsning udrede store Udgifter til Renter, samtidig med at de kan henvise til, at den nødvendige Arbejdskraft er til Stede.

Jeg vil tro, at den højtærede Minister kender Sogneraadsformand, Gaardejer Johs. Hansen, Ejlby-Melby Kommune paa Fyn, en Partifælle til den højtærede Minister. Denne Mand siger i et Interview i „Fyns Social-Demokrat“ den 26. Januar om Cirkulæret, efter at han har redegjort for, hvilke Vanskeligheder de har haft med at faa Dispensation igennem for et Arbejde:

„Vi har hidtil forsøgt to Gange, men vi har begge Gange faaet Afslag. I Øjeblikket har vi et tredie Andragende liggende i Ministeriet, men der er vel ikke noget at sige til, at man efterhaanden er blevet skeptisk.“

Og senere siger han:

„Derfor kan vi ikke forstaa Cirkulæ-

læret — og navnlig ikke, at der ikke kan gives Dispensation i et Tilfælde som vort.“ Det er vistnok et Træk, der er fælles for de fleste Kommunalfolk: de kan ikke forstaa Cirkulæret, naar der er Arbejdsløshed, og de kan slet ikke forstaa, at man ikke kan faa Dispensation, naar de dog kan paavise, at de har nyttige Arbejder, der er godkendt som offentlige Foranstaltninger, samtidig med at de har Folk gaaende paa Understøttelse.

I Hedeselskabets Tidsskrift for 1. Januar skriver Chr. Lüttichau, kontrasigneret Niels Basse, bl. a. en Betragtning over en hel Række Landvindingsarbejder og Grundforbedringsarbejder. Han gør stærkt gældende, at selvfølgelig maa Landbruget have den Arbejdskraft, det skal bruge til Pasning af Dyr og Jord o. s. v.; men det er klart, at den Arbejdskraft, der ligger derudover — og den kan i Perioder være af væsentligt Omfang —, maa gaa til produktive Opgaver, Forbedring af Jord og Landvinding, og senere siger han — jeg citerer:

„Det er ogsaa vanskeligt at se, at det kan være i Samfundets Interesse at standse Landvindingsarbejder, der nærmer sig sin Afslutning, og som, naar de er fuldførte, giver Mulighed for en betydelig Produktion, samtidig med at den Arbejdskraft, som var nødvendig for Fuldførelsen, gaar ledig i en Naboby. Saadanne Eksempler foreligger fra 1946. De bør ikke gentages.“

Man maa give ham Ret. Efter vor Mening er Dispensationsvejen nu efter disse 10 Maa neders Erfaring ikke farbar. Vi ser ingen anden Udvej end at søge Cirkulæret ophævet, for at der kan tages rimeligt Hensyn til de mange Forhold, som jeg nu nærmere har omtalt. Meningen med offentlige Arbejder maa være, at de staa som et Supplement til de private Arbejds muligheder, samtidig med at de offentlige Arbejder skal løse visse sociale Opgaver. Vi tror, at begge disse Opgaver kan løses bedst og hurtigst, hvis Cirkulæret ophæves. Vi maa have Arbejde til Folkene i Stedet for Understøttelse.

Spørgsmaalet ligger os overordentlig stærkt paa Sinde. Derfor har vi maattet stille vort Forslag til Beslutning af Folketinget, og vi har gjort det, mener vi selv, i en saadan Form, at vi tør haabe paa Tilslutning og dermed paa et positivt Resultat. Forslaget gaar ud paa, at der rettes en Opfordring til Arbejds- og Socialministeren om at ophæve Cirkulæret. I Overensstemmelse hermed vil jeg allerede nu direkte og saa indtrængende, som jeg kan, opfordre den højtærede Minister til at give Tilsagn om, at det omtalte Cirkulære inden for en rimelig